

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ТАРИФНОЇ ПОЛІТИКИ В ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Кругова Г.С., Стригуль Л.С.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,*

м. Харків

У період ринкової трансформації питання функціонування житлово-комунального господарства (ЖКГ) належить до одного зі стратегічних напрямів соціально-економічного розвитку країни. Найгостріша проблема полягає у встановленні та регулюванні тарифів на послуги житлово-комунальних підприємств. Ця проблема загострюється все більше і вимагає нагального вирішення.

Проблема тарифоутворення у сфері ЖКГ розглянуто в роботах О.О. Лук'янченка, В.П. Полуянова, І.Г. Мельника, В.В. Рибачака та ін. Дослідники роблять висновок про неефективність існуючого механізму процесу встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги.

Сьогодні використовуються дві системи встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги: 1) Схема «витрати плюс» (costplus), або «витрати плюс рентабельність» - коли встановлюється граничний рівень рентабельності - тариф затверджується в розмірі витрат на одиницю наданих послуг із додаванням відповідного відсотка рентабельності витрат; 2) Методика фіксування граничних цін (pricesar) –при складанні калькуляції визначається не тільки повна собівартість калькуляційної одиниці, але питома вага кожної статті витрат – витрати електроенергії та калькуляційну одиницю, витрати заробітної плати та інше[1].

В обох системах розрахунок тарифів починається з калькулювання витрат згідно П(С)БО № 16, Методичними рекомендаціями з планування, обліку й калькулювання собівартості робіт (послуг) на підприємствах і в організаціях житлово-комунального господарства. Згідно з «Реформою житлово-комунального господарства», що розглянута Комітетом з економічних реформ при Президентові України від 15 квітня 2010 року, основними завданнями держави та органів місцевого самоврядування мають бути: 1) Переведення управління системи житлово-комунального господарства в приватний сектор; 2) Визначення переліку комунальних послуг, які можуть надавати не тільки державні, але й приватні компанії; 3) Визначення тарифів на рівні ринкових; 4) Переоснащення активів житлового господарства[2].

Здійснення основних завдань реформ у ЖКГ можливе лише за рахунок залучення інвестицій, адже без цього жоден бюджет не витримає фінансування ЖКГ.

Список літератури:

1. Гура Н.О. «Розвиток системи обліку в житлово-комунальному господарстві» [Електронний ресурс]/ Н.О.Гура-Режим доступу:<http://www.lib.ua-ru.net/diss/cont/350698.html>
2. Закон України «Про загальнодержавну програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства 2009-2014 роки» [Електронний ресурс]:-<http://zakon4.rada.gov.ua/rada/show/1869-15>.